

IX Ka 51/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący - S. S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Rafał Sadowski

S.O. Barbara Plewińska

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013r.

sprawy **T. N.** oskarżonego z art. 178a §1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 14 listopada 2012 r., **sygn. akt II K 443/12**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla pkt 1. wyroku,

2. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego jemu w akcie oskarżenia tj. występku z art. 178a§1 i 4 kk i za to na mocy art. 178a§4 kk wymierza jemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża w całości Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 51/13

UZASADNIENIE

T. N. został oskarżony o to, że:

w dniu 04 sierpnia 2012 roku w W. woj. (...) - (...) będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,95 mg/l, tj. 1,99 promila alkoholu w wydychanym powietrzu kierował motorowerem w ruchu lądowym, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. Ż. sygn. akt IVK 1001/08 z dnia 19 grudnia 2008 r. o przestępstwo kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości,

to jest o przestępstwo z art. 178a§1 i 4 kk

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie wyrokiem z dnia 14 listopada 2013 r. (sygn. akt II K 443/12) uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 04 sierpnia 2012 roku w W. woj. (...) - (...), będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,95 mg/l, tj. 1,99 promila alkoholu w wydychanym powietrzu kierował motorowerem w ruchu lądowym, to jest popełnienia występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk wymierzył mu karę 1 roku

pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby, zobowiązując nadto oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej oraz do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

Nadto na podstawie art. 42§2 kk Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

Oskarżony został obciążony w całości kosztami postępowania w wysokości 145,16 złotych oraz opłatą sądową w kwocie 180 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 178a § 4 kk polegającą na wyeliminowaniu z opisu czynu znamion występku z art. 178a§1 i § 4kk i przyjęciu, że czyn oskarżonego wyczerpuje jedynie znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk,
2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 387 §2 i 3 kpk poprzez uwzględnienie wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego za czyn z art. 178a§1 i § 4kk bez dokonania w nim jakichkolwiek zmian i stwierdzenie braku sprzeciwu prokuratora co do tego wniosku, a następnie wydanie wyroku w zmienionej postaci poprzez wyeliminowanie z jego opisu i kwalifikacji prawnej przestępstwa z art. 178a§ 4kk.

Powołując się na powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się w całości zasadna i odprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w kwestionowanym zakresie.

Rację ma prokurator, że zaskarżony wyrok zapadł z naruszeniem przepisu art. 178a § 4 kk.

Oskarżony kierował w stanie nietrzeźwości motorowerem będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. Ż.z dnia 19 grudnia 2008 roku w sprawie IV K 1001/08 za czyn z art. 178a§1kk. Nie ulega zatem wątpliwości, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 178a§1 i § 4kk. Taką zresztą kwalifikację prawną czynu zaproponował prokurator w akcie oskarżenia a oskarżony wnosząc o skazanie w trybie art. 387 kpk nie kwestionował zasadności przypisania mu występku wyczerpującego znamiona zastosowanych przez prokuratora przepisów.

Okoliczność, że wyrok skazujący stanowiący podstawę zakwalifikowania czynu oskarżonego jak występku z art. 178a § 4kk zapadł przed wejściem w życie tego przepisu (przed 1 lipca 2010 r.), nie uniemożliwiła zastosowania go w kwalifikacji prawnej popełnionego przez oskarżonego czynu. Skoro bowiem oskarżony dopuścił się zarzucanego mu zachowania już pod rządami kodeksu karnego znowelizowanej ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. (Dz. U. Nr 40, poz. 227) i w okresie obowiązywania przepisu art. 178a § 4kk (obowiązuje on od 1 lipca 2010 r.), to nie było żadnych przeszkód by skazać oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk. Według sądu meriti zakwalifikowaniu czynu oskarżonego jako występku z art. 178a § 1 i 4 kk sprzeciwiała się zasada wyrażona w art. 4 §2 kk jednakże przepis ten nie ma w sprawie zastosowania. W momencie orzekania w niniejszej sprawie (listopad 2012 r.) i w momencie popełniania przez oskarżonego zarzucanego mu czynu (sierpień 2012 r.) obowiązywała taka sama ustawa w tym sensie, że zarówno w dniu wyrokowania jak i w dniu popełnienia przez oskarżonego przestępstwa obowiązywał przepis art. 178a §4 kk w dokładnie tym samym brzmieniu. Nie było więc mowy o konflikcie ustawy nowej i poprzednio obowiązującej w rozumieniu art. 4 kk.

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkt I tego wyroku i uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconego mu w akcie oskarżenia czynu tj. występku z art. 178 a §1 i 4 kk i za to na mocy art. 178§ 4 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Kara pozostała bez zmian w stosunku do kary orzeczonej przez sąd meriti mimo zakwalifikowania czynu oskarżonego z surowszego przepisu przez wzgląd na fakt, że zaskarżony wyrok zapadł w trybie art. 387 kpk a oskarżony wyraził zgodę na wymierzenie mu kary w takiej właśnie wysokości.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany mocy. Nie wystąpiły bowiem żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych należnych za drugą

instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności gdyż postępowanie odwoławcze toczyło się a zaskarżony wyrok uległ zmianie z uwagi na błąd sądu I instancji.